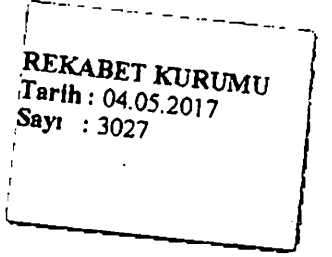

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2813
Karar No : 2016/3679

Davacı : Toros Tarım Sanayi ve Ticaret A.Ş.
(Eski Unvanı: Toros Gübre ve Kimya Endüstrisi A.Ş.)

Vekilleri : Av. Mehmet GÜN, Av. Güldeniz DOĞAN,
Av. Özge ATILGAN KARAKULAK
Kore Şehitleri Cad. No:17 Zincirlikuyu/İSTANBUL

Davalı : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent-Çankaya/ANKARA

Vekili : Av. Ayperi SAMANTIR - Aynı adreste

Davanın Özeti : Kimyevi gübre sektöründe faaliyet gösteren teşebbüslerin aralarında anlaşarak 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğinden bahisle, davacı şirkete aynı Kanun'un 16. maddesi uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 19.01.2011 tarih ve 11-04/64-26 sayılı kararının iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ramazan DEMİREL'in Düşüncesi : Dava konusu kararın iptaline karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Berrin KARINCA'nın Düşüncesi : 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlali nedeniyle idari para cezası verilmesine ilişkin 19.01.2011 tarih ve 11-04/6426 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istenilmektedir.

Olayda, kimyevi gübre üreticisi kuruluşların gizli anlaşma yoluyla ve müşterek hareket ederek rekabeti ihlal ettiği iddiasıyla Türkiye Ziraat Odaları Birliği tarafından davalı Kuruma yapılan şikâyet üzerine 10.05.2000 tarihli ilk inceleme raporunun hazırlandığı, 16.05.2000 tarih ve 00-18 sayılı Kurul kararı ile ön araştırma yapılmasına karar verildiği, 23.06.2000 tarih ve D1/2M.A.K-00/3 sayılı ön araştırma raporunun düzenlendiği, davacı şirketin de aralarında olduğu gübre üreticileri hakkında 4054 sayılı Kanun'un 41 ve 43/1. maddeleri uyarınca soruşturma açıldığı, 04.07.2001 tarih ve SR/01-7 sayılı soruşturma raporunun düzenlendiği ve 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlali nedeniyle davacı şirkete idari para cezası verilmesine ilişkin 08.02.2002 tarih ve 02-07/57-26 sayılı ilk Rekabet Kurulu kararının alındığı, bu kararın Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 28.03.2006 tarih ve E:2005/5701, K:2006/1554 sayılı kararı ile soruşturmayı yürüten kurul üyesinin nihai karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırılığı nedeniyle iptal edildiği, temyiz isteminin de reddedilerek onandığı, bu iptal kararı üzerine 26.07.2007 tarih ve 07-62/738-266 sayılı Rekabet Kurulu kararı ile 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlali nedeniyle yeniden idari para cezası verildiği, bu Kurul kararının da "inceleme ve değerlendirme" bölümünde davacı şirkete ait bazı tespit ve deliller gösterilmekle birlikte "Gerekçe ve Hukuki Dayanak" başlıklı bölümünde diğer teşebbüslerin

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2813
Karar No : 2016/3679

eylemlerine yer verilmesine rağmen davacı şirketin eylemleri konusunda hiçbir bilgi ve açıklama olmadığından Daire'nin 30.11.2010 tarih ve E:2007/16096, K:2010/8161 sayılı kararı ile iptal edildiği ve dosyanın yeniden değerlendirilmesi suretiyle 19.01.2011 tarih ve 11-04/6426 sayılı dava konusu Rekabet Kurulu kararının alındığı görülmüştür.

08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 578. maddesi, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamanaşımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 19. maddesini yürürlükten kaldırmış ve mülga 19. maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği düzenlemesinin yürürlükten kaldırılması ile rekabet ihlallerindeki zamanaşımı süresi, 30.03.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki düzenlemeye tabi olmuştur. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında da nispi idari para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresi sekiz yıl olarak öngörülmüş ise de, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idari yaptırımın, idari yargı yerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine verilen idari yaptırımlarda, zamanaşımı süresinin işletilmesi hukukten mümkün değildir. Bu itibarla, davacı şirkete idari para cezası verilmesine ilişkin 08.02.2002 tarih ve 02-07/57-26 sayılı ilk Rekabet Kurulu kararının soruşturmayı yürüten kurul üyesinin nihai karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırılığı nedeniyle iptal edildiği, bu iptal kararı üzerine yeniden verilen 06.07.2007 tarih ve 07-62/738-266 sayılı Rekabet Kurulu kararının da şekil eksikliği nedeniyle hukuka aykırı bulunduğu dikkate alındığında, zaman aşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idari yaptırımın idari yargı yerince yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine zaman aşımı süresi işlemeyeceğinden, uyuşmazlığa 5326 sayılı Kanun'un 20. maddesini uygulama olanağı bulunmamaktadır.

Öte yandan, dava konusu Kurul kararının dayanağı olan tüm belge ve bilgiler ile delillerin, ilk inceleme, ön araştırma ve soruşturma raporunda, yazılı ve sözlü savunmalarında yer aldığı ve bu bağlamda yeniden soruşturma açılmasını gerektirmediği düşüncesiyle işin esasına geçilmiştir:

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 3. maddesinde, teşebbüslerin belirli amaçlara ulaşmak için oluşturduğu tüzel kişiliği haiz ya da tüzel kişiliği olmayan her türlü birlikler teşebbüs birliği olarak tanımlanmış, Kanun'un 4. maddesinde "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu, bu hâllerin belirgin örneklerine yer verilmek suretiyle hüküm altına alınmış ve "Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi teşebbüslerin uyumlu eylem içinde

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2813
Karar No : 2016/3679

olduklarına karine teşkil eder. Ekonomik ve rasyonel gerçeklere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir" hükmüne yer verilmiştir. Bu düzenleme ile belirli bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı bulunarak yasaklanmıştır.

4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrasında da, bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara, bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirin yüzde onuna kadar para cezası verileceği belirtilmiş; dördüncü fıkrasında da; Kurul'un para cezası verirken, kastın varlığı, kusurun ağırlığı, ceza uygulanan teşebbüs veya teşebbüslerin pazar içindeki gücü ve muhtemel zararın ağırlığı gibi unsurları dikkate alacağı kuralı getirilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin Rekabet Kurumu kayıtlarına, 10.03.2000 tarih ve 883 sayı ile giren ve "Gübre Üreticileri Derneği, Toros Gübre ve Kimya Endüstrisi A.Ş., Bandırma Gübre Fabrikaları A.Ş. ve Ege Gübre Sanayi A.Ş.'nin, 28.02.2000 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 2000/93 sayılı Bakanlar Kurulu kararına karşı çıktıkları için gübre satışlarını durdurduklarını ilân ettikleri ve bunu uyguladıkları, gübre üreticilerinin gizli anlaşma ve müşterek hareket ile tekelleşme sürecine girdikleri, gübre üreticisi olan altı kuruluşun Gübre Üreticileri Derneği bünyesinde biraraya gelerek fiyat anlaşmaları yaptıkları, yapacakları zam oranlarını kararlaştırdıkları, ekonomik gerekçelerle açıklanamayacak kadar yüksek oranlarda zam yaptıkları, açılan ihalelere anlaşarak katıldıkları, 2000/93 sayılı Bakanlar Kurulu kararına tepki göstermek amacıyla piyasaya mal vermeyi kestikleri ve pazardaki davranışlarında müşterek hareket ettikleri ve rekabet etmekten kaçındıkları" iddialarını içeren şikâyeti üzerine yapılan soruşturma sonucunda davacı Toros Tarım Sanayi Ticaret A.Ş.'nin; gübre satış fiyatlarını rakip üretici teşebbüslerle anlaşarak tespit etmek, 1996-1999 yılları arasında Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği ile Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'nin gerçekleştirdiği toplu gübre alım ihalelerinde, diğer teşebbüslerle uyumlu eylem hâlinde belli bölgeleri ve dolayısıyla bu bölgelerde tedarik edilen miktarları paylaşmak, TKKMB'nin 1999 sonbahar ihalesine diğer teşebbüslerle uyumlu eylem hâlinde girmemek, 1998 yılında rakip konumdaki ithalatçı kuruluşların faaliyetlerini zorlaştırmaya yönelik olarak diğer teşebbüslerle anlaşmak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğine, 4054 sayılı Kanun'un 23.01.2008 tarih ve 5728 sayılı Kanunla değişik 16. maddesi ve para cezasındaki lehe düzenlemeler uyarınca 1999 yılı sonunda oluşan gayri safi gelirlerinin % 2,7 oranında 2.445.956,16-TL para cezası verilmesine ve gübre üreticisi teşebbüslerin yukarıda belirtilen rekabet ihlâllerine son vermelerine karar verildiği anlaşılmıştır. Ayrıca bu teşebbüslerin kendi aralarında veya GÜD vasıtasıyla bilgi alışverişi vb. yollarla rekabet koordinasyonuna yol açacak davranışlarda bulunmamalarına, davacı şirket ile Bagfaş ve Ege Gübre'nin birlikte hareket ederek gübre satışlarını 28.02.2000 tarihinde yayımlanan Kararnameye karşı durdukları yönündeki açıklamalarının ise amacı yönünden rekabeti engellemeye yönelik

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/2813

Karar No : 2016/3679

olmadığına, rekabet ihlali oluşturmadığına, gübre üreticisi kuruluşlar tarafından TKKMB ve toplu gübre alım ihaleleri yapan diğer kuruluşlara teklif edilmek üzere hazırlanan Standart Satış Şartnamesi'nin anlaşma veya teşebbüs birliği kararı niteliğinde bir ihlal teşkil etmediğine ve 5388 sayılı Kanun'un 2. maddesi ile 4054 sayılı Kanun kapsamında bulunan anlaşmaların bildirilmesi yükümlülüğü kaldırdığı için anlaşmaların bildirilmemesinden dolayı davacı teşebbüse ve yönetim organlarında görev alan gerçek kişiler hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verildiği görülmüştür.

Dava konusu işlemin dayanağı olan belge, bilgi ve raporların birlikte değerlendirilmesi sonucunda; İgsaş ve Gübretaş'ta bulunan "15.04.1998 tarihli "Destekleme Ödemelerindeki Gecikmelerin Fiyatlara Yansıtılması" başlıklı belgedeki fiyatların davacı Toros Gübre, Bagfaş, Gübretaş ve Ege Gübre tarafından uygulandığı, fiyat artış tarihleri ve artış tutarları dikkate alındığında zımni olarak kabul ettikleri bir fiyat tespiti anlaşması yaptığı, Gübretaş'ta bulunan 20.04.1998 tarihli belgeden, gübre üreticilerinin Türkiye Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği ile fiyat uyumlaştırması yapmak suretiyle fiyat tespiti yaptıkları, Toros Gübre, Bagfaş ve Gübretaş'ta bulunan belgelerden de, gübre üreticilerinin TKK'ne verecekleri fiyatlar ile bayi fiyatlarının eşitlenmesi hususunda ortak çalışmalar yaptığı, TKK'nin 1998 Sonbahar ihalesi öncesinde, Toros Gübre, Bagfaş, Gübretaş, İgsaş, Tügsaş ve Ege Gübre arasında, gübre satış fiyatlarının tespit edilmesine yönelik anlaşma yapıldığı, Temmuz 1998 tarihinde başlayan ve devam eden süreçte, Toros Gübre, Bagfaş, Tügsaş, Ege Gübre, İgsaş ve Gübretaş arasında fiyat tespiti anlaşması yapıldığı, davacı şirket tarafından Tügsaş, Gübretaş, Bagfaş, Ege Gübre ve İgsaş'a 21 Ekim 1999 tarihinde gönderilen faks mesajının ekinde yer alan anlaşma metni ve yine Toros Gübre tarafından 21 Ekim 1999 ve 2 Kasım 1999 tarihlerinde diğer gübre üreticilerine gönderilen metinler ve Lotus Notes mesajlarından Toros Gübre, Bagfaş, İgsaş, Gübretaş, Tügsaş ve Ege Gübre'nin, TKK'nin 2000 ilkbahar ihalesi öncesinde biraraya gelerek TKK'ne yapacakları toplu satışların fiyatlarını ve diğer tüm satış koşullarını tespit ettikleri, TKK'ne yaptıkları toplu satışlarda verecekleri fiyatları, bayilerine yönelik satış fiyatlarında da uygulamaya karar verdikleri, TKK'ne ve bayilerine verdikleri fiyatların uyumlaştırılmasını ve bu fiyatlar arasında belli bir farkın korunmasını sağladıkları, Toros Gübre ve Gübretaş arasında düzenlenen Gübre Tedarik Anlaşmaları aracılığıyla da, fiyat tespiti yapıldığı ve Toros Gübre ile Tügsaş'ın 1998 ve 1999 yıllarındaki fiyat tespitine yönelik anlaşmaları 2000 yılında da sürdürdüğü anlaşılmıştır.

Bunun yanı sıra Gübretaş'ın Toros Gübre'ye gönderdiği 26 Kasım 1999 tarihli faks, Toros Gübre'nin Genel Müdürü Esin Gökan'ın notları, 30.09.1996 tarihli ve Dernek toplantısı başlıklı metin, 09 Haziran 1998 tarihinde Bagfaş'ın İstanbul'daki genel merkezinde yapılan GÜD toplantısından sonra, Toros Gübre Genel Müdür Yardımcısı Yavuz Kuran'ın defterindeki notların; TKK ihalesi öncesi Toros Gübre, Gübretaş ve Tügsaş arasında ihaleden hangi firmanın ne kadar pay alacağı hususunda görüşmeler yapıldığını ve adı geçen teşebbüsler arasında ihaleden önce, miktar paylaşımına ilişkin işbirliği yaptıklarını ortaya koyduğu, gübre üreticilerinin TKK ihalelerinde, bölgesel bir paylaşım içinde oldukları ve belirlenen bölgelerinde

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/2813

Karar No : 2016/3679

(Üreticilerin fabrika ve yakın bölgeleri) birbirlerini zorlamayarak, daha çok ithalatçıların girdiği ihalelerde bu firmalar ile rekabete girdikleri, 1997, 1998 ve 1999 ilkbahar ihalelerinde, ithalatçıların katıldığı ihalelerde nispeten daha yoğun bir rekabet yaşandığı, 1997, 1998 ve 2000 yılları DAP gübresi için sonbahar ihaleleri açık eksiltme turları incelendiğinde, yalnızca üreticilerin katıldığı eksiltmelerin en fazla 6 tur sürdüğü, ithalatçıların da dâhil olduğu açık eksiltmelerde ise 43 tura kadar çıktığı, Türkiye Şeker Fabrikaları ihalelerinde de, TTK ihalelerine benzer şekilde, gübre üreticilerinin fabrikalarına yakın bölgelerde daha fazla ihale kazandıkları, davacı Toros Gübre'nin de kendi fabrikalarına yakın bölgelerde daha çok ihale kazandığı görülmüştür. Özetle; adı geçen teşebbüslerin TTK ve Şeker Fabrikalarının gübre alım ihalelerinden önce de koordinasyon içinde bulunduğu, miktar paylaşımına ve ihaleye katılmamaya yönelik ortak irade içinde olduğu, fabrika bölgelerinde daha yüksek fiyat uyguladıkları, Toros Gübre, Bagfaş, Ege Gübre, Gübretaş, İgsaş ve Tügsaş'ın, Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği ile Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.'nin gerçekleştirdiği toplu gübre alım ihalelerinde de, belli bölgeleri ve dolayısıyla bu bölgelerde tedarik edilen miktarları uyumlu eylem hâlinde paylaştıkları ve 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri anlaşılmıştır. İGSAŞ Genel Müdür Yardımcısı Yavuz Tütüncü'nün "Gübre Üreticileri Derneği" başlıklı toplantı notlarının da, Haziran-Temmuz 1999 döneminde gerçekleştirilen TTK'nin 1999 yılı Sonbahar ihalesine Toros Gübre, İgsaş, Tügsaş, Ege Gübre ve Bagfaş'ın katılmadıklarını ortaya koyduğu, Toros Gübre'de elde edilen ve 11.11.1999 tarihinde GÜD'nin Ankara'daki merkezinde yapılan toplantıda Esin Gökan tarafından alınan notların yer aldığı belgelerden de, TTK'nin 1999 sonbahar ihalesine de gübre üreticilerince atıfta bulunduğu ve bu ihaleye DAP'ın ihale dışı kalması ve şartnamede istenilen değişikliklerin TTK tarafından yapılmaması nedeniyle katılmadıklarının söz konusu teşebbüslerce teyit edildiği, Gübre Üreticileri Derneği'ne üye üreticilerin 23.11.1999 tarihli TTK ihalesine de girmemek için ihale gününden 5 gün önce bir toplantı yapılmasına karar verildiği, adı geçen teşebbüslerin ihaleye katılmama sebebinin, 1999 yılı Sonbahar ihalesinde TTK'nin DAP gübresini ihale dışı bırakması ve gübre üreticilerinin şartnamede yapılmasını istediği değişiklikleri yapmaması olduğu görülmüş ve bu ihaleye Toros Gübre, İgsaş, Tügsaş, Bagfaş ve Ege Gübre'nin ortak bir iradeyle birlikte hareket ederek katılmadıkları, rekabeti bozucu ve kısıtlayıcı bir eylem niteliği taşıdığı sonucuna varılmıştır.

Öte yandan, Toros Gübre'nin Genel Müdürü Esin Gökan'ın not defterinden alınan ve "Dernek Toplantısı 30.09.1996 İstanbul" başlıklı belgede, Standart Satış Şartnamesi'nin imzalandığı günkü toplantı notlarının yer aldığı, gübre üreticilerinin TTK ihaleleri gibi toplu gübre alım ihalelerinde de, çiftçiyi ezmeyecek ve ithalatçılara pazar payı vermeyecek bir fiyat için anlaşabilecekleri ifadesinin bulunduğu, İGSAŞ'ta yapılan 02.09.1998 tarihli GÜD'nde gübre üreticisi kuruluşlar arasında yapılan toplantıya ait "Gündem" başlıklı yazının arka sayfasında yer alan notlar ile İGSAŞ'ın 25.11.1998 tarihinde aldığı 486 sayılı Yönetim Kurulu Kararı'nın 9'uncu maddesinde, ithalatçıların, üreticilerin bayilerine mal satmasını ve toplu satış ihalelerine girmesini engellemeye, rakip konumundaki ithalatçı kuruluşların faaliyetlerini zorlaştırmaya yönelik faaliyetler içinde olduğunun anlaşıldığı, yine davacı şirkete ait "Bölge Müdürleri ve Satış

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2011/2813

Karar No : 2016/3679

Dosyanın incelenmesinden, kimyevi gübre üreticisi kuruluşların gizli anlaşma yoluyla ve müşterek hareket ederek rekabeti ihlâl ettiği iddiasıyla Türkiye Ziraat Odaları Birliği tarafından davalı Kuruma yapılan şikâyet başvurusu üzerine 10.05.2000 tarihli ilk inceleme raporunun hazırlandığı, 16.05.2000 tarih ve 00-18 sayılı Kurul kararı ile ön araştırma yapılmasına karar verildiği, 23.06.2000 tarih ve D1/2M.A.K-00/3 sayılı ön araştırma raporunun düzenlendiği, davacı şirketin de aralarında olduğu gübre üreticileri hakkında 4054 sayılı Kanun'un 41. ve 43/1. maddeleri uyarınca soruşturma açıldığı, 04.07.2001 tarih ve SR/01-7 sayılı soruşturma raporunun düzenlendiği ve 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlâli nedeniyle davacı şirkete idari para cezası verilmesine ilişkin 08.02.2002 tarih ve 02-07/57-26 sayılı ilk Rekabet Kurulu kararının alındığı, bu kararın Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 28.03.2006 tarih ve E:2005/5701, K:2006/1554 sayılı kararı ile soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin nihai karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırılığı nedeniyle iptal edildiği, temyiz isteminin reddedilerek kararın onandığı, bu iptal kararı üzerine 26.07.2007 tarih ve 07-62/738-266 sayılı Rekabet Kurulu kararı ile yeniden idari para cezası verildiği, bu kararın da "inceleme ve değerlendirme" bölümünde davacı şirkete ait bazı tespit ve delillere yer verilmeyle birlikte "Gerekçe ve Hukuki Dayanak" başlıklı bölümünde diğer teşebbüslerin eylemlerine yer verilmesine rağmen davacı şirketin eylemleri konusunda hiçbir bilgi ve açıklamaya yer verilmediğinden Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 30.11.2010 tarih ve E:2007/16096, K:2010/8161 sayılı kararı ile iptal edildiği ve dosyanın yeniden değerlendirilmesi suretiyle 19.01.2011 tarih ve 11-04/6426 sayılı dava konusu Rekabet Kurulu kararının alındığı, ancak, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin anılan kararının temyizi üzerine alınan Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 25.02.2013 tarih ve E:2011/552, K:2013/655 sayılı kararı ile Rekabet Kurulu kararının muhtelif yerlerinde davacı şirketin rekabeti ihlâl edici davranışta bulunduğunu ortaya koyan bilgi ve belgelere yer verildiği, davacı şirkete ait eylemlerin rekabet ihlâli niteliği taşıdığına yönelik hukuki değerlendirmelerin yapıldığı ve neden ceza verildiğinin gerekçelendirildiği, kararın gerekçe ve hukuki dayanak içermediğinden söz edilemeyeceği belirtilerek bozulduğu ve kararın düzeltilmesi isteminin Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 25.02.2015 tarih ve E:2013/4548, K:2015/515 sayılı kararıyla reddedildiği, öte yandan Dairemizin 08.03.2016 tarihli ara kararına verilen cevaptan dava konusu 19.01.2011 tarih ve 11-04/64-26 sayılı Rekabet Kurulu kararının Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun anılan kararları üzerine geri alınmadığı anlaşılmaktadır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 46. maddesinin birinci fıkrasında, Danıştay dava daireleri kararlarına karşı Danıştay'da temyiz yoluna başvurulabileceği belirtilmiş; 2575 sayılı Kanun'un 38. maddesinde İdari Dava Daireleri Kurulu'nca, idari dava dairelerinden ilk derece mahkemesi olarak verilen kararların temyizen inceleneceği ifade edilmiş; 2577 sayılı Kanun'un 49. maddesinin dördüncü fıkrasında da, Danıştay dava dairelerinin ilk derece mahkemesi olarak verdiği kararların temyizen bozulması hâlinde Danıştay dava dairelerine ısrar olanağı tanınmamıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/2813
Karar No : 2016/3679

Aktarılan durum ve 2577 sayılı Kanun'un 49. maddesindeki düzenleme karşısında bozma kararına uyularak İdari Dava Daireleri Kurulu kararında belirtilen gerekçelerle 26.07.2007 tarih ve 07-62/738-266 sayılı Rekabet Kurulu kararına karşı açılan davanın reğdine karar verilmesi gerektiğinden, Dairemiz'in 11.11.2016 tarih ve E:2015/4051, K:2016/3678 sayılı kararıyla dava reddedilmiştir.

İdare hukuku ilkelerine göre, idarelerin bir idari işlemi tesis edebilmesi için hukuken korunabilir ve hukuka uygun bir nedenin bulunması gerekmektedir. Bu neden idari işlemin sebep unsurunu oluşturur. İdari işlemin tesis edildiği anda var olması zorunlu olan sebep unsurunun ortadan kalkması, ona dayanılarak tesis edilen idari işlemi de hukuka aykırı hâle getirir.

2577 sayılı Kanun'un 28. maddesinde, idari yargı makamlarının esasa ve yürütmenin durdurulmasına ilişkin kararlarının icaplarına göre idarece, gecikmeksizin işlem tesis edileceği kurala bağlanmıştır.

Dava konusu Rekabet Kurulu kararının sebep unsurunu Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 30.11.2010 tarih ve E:2007/16096, K:2010/8161 sayılı kararı oluşturmaktadır. Başka bir anlatımla, 2577 sayılı Kanun'un 28. maddesi uyarınca, anılan yargı kararının gereklerini yerine getirmek amacıyla dava konusu kararın alındığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; her ne kadar dava konusu Rekabet Kurulu kararıyla 2577 sayılı Kanun'un 28. maddesinin gereği yerine getirilmiş ise de, dava konusu işlemin sebep unsurunu oluşturan yargı kararının Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 25.02.2013 tarih ve E:2011/552, K:2013/655 sayılı bozma kararı ile ortadan kaldırıldığı görüldüğünden, dayanağı kalmayan dava konusu işlemde hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; Rekabet Kurulu'nun dava konusu 19.01.2011 tarih ve 11-04/64-26 sayılı kararının İPTALİNE, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 204,60.-TL yargılama gideri ile Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.000,00.-TL vekâlet ücretinin davalı idareden alınarak davacı şirkete verilmesine, posta giderleri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra davacı şirkete iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 11.11.2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Zümrüt	Dr. Hasan	Mürteza	Fatih Mehmet
ÖZGÜR	ÖDEN	GÜL	GÜLER	ALKIŞ

YARGILAMA GİDERLERİ :

Toplam Harç	: 99,60.-TL
Posta Gideri	: 105,00.-TL
Toplam	: 204,60.-TL

